

af teoretiske Grunde, som jeg lægger mindre Vægt paa, thi naar Staten har Pengene, tror jeg, man har nok saa mange Erfaringer for, at saa bruger den dem, uden Hensyn til, om de findes i den ene eller i den anden Fond, men mere ud fra en praktisk Opfattelse af Forholdet, og naar jeg har denne sidste Opfattelse, er det i Tilslutning til det, jeg allerede har nævnt, at jeg opfatter den nye Regnskabsform saaledes, at man mener, at Opstillingen nu er en saadan, at naar Driftsparagrafferne viser Balance, saa er der fornøden Balance paa Driften. Men det er klart, at i saa Fald ligger der en ikke ringe Realitet i, om man anbringer disse maaske 10, maaske 12 Mill. Kr., som Arveafgiften i de senere Aar har givet, paa Driftsregnskabet eller i Formueregnskabet. Forskellige Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Rode, gaaende ud paa, at i Virkeligheden vilde det jo blive det samme, forekommer mig at tyde paa, at det ærede Medlem ikke har den Opfattelse af Regnskabet, saaledes som det nu er opstillet, at det altsaa skulde være nok, at Driften i sig selv viste Balance. Jeg haaber, at den højtærede Finansminister, naar han til sin Tid faar Ordet, vil komme ind paa disse Forhold og udtale sig saa bestemt, at der ikke kan være nogen Tvivl om, hvorledes han ser paa disse Forhold.

Jeg har allerede nævnt, at gjort op efter de Regler, hvorefter nu Driftsregnskabet gøres op, vilde der i Kraft af en Opgørelse, som er udarbejdet af den højtærede Finansminister, være Balance paa det Statsregnskab, hvorom der tales. Om der paa lignende Maade vil kunne blive Balance paa det Driftsregnskab, som den højtærede Finansminister har forelagt, forekommer mig ikke saa lidt tvivlsomt. Det er jo i Virkeligheden kun en ringe Margin, der findes, en Margin paa 7—8 Mill. Kr., og vi befinder os jo endnu ved den første Del af Behandlingen af Finansloven, og det skulde dog gaa underligt til, om der ikke i Løbet af den Tid, hvor Finansloven behandles, vilde komme flere Millioner Kroners Merudgift til. Der har allerede fra forskellige Sider været nævnt, at paa visse Punkter kan man afgjort ikke tiltræde Nedsættelser, som er foretaget af det siddende Ministerium. Det kan ogsaa allerede konstateres, at saa sent som i Gaar behandlede vi et Forslag vedrørende Aldersrente, som afgjort vil forøge Udgifterne i det Finansaar, som kommer. Det er vel heller ikke usandsynligt, at Konjunkturtillæget, saaledes som Forholdene har udviklet sig, ogsaa kan komme til at spille en Rolle i

de finansielle Overvejelser; men det er naturligvis noget, der skal vedtages ved særlig Lov. Alt tyder dog i øvrigt efter mit Skøn ogsaa paa, at Dyrtidstillæget fuldkommen automatisk vil vokse, idet jeg ikke kan tro andet end, at man maa befrygte, at det kommende Dyrtidstil vil vise en Opgang. Alt taget i Betragtning mener jeg saaledes, at de 7—8 Mill. Kr., der i Øjeblikket haves i Overskud, i Virkeligheden kun er et meget lille Beløb.

Man vil heroverfor maaske kunne sige, at saa har man jo det, som jeg tidligere har nævnt, den erfaringsmæssige mindre Udgift paa Regnskabet end den, man har budgetteret. Hertil maa jeg imidlertid sige, at naar man nu taler om de Ting, der har været opført paa Driftsparagrafferne, vil den Forskel jo blive meget, meget mindre, end naar man som tidligere tog § 26 med i Balancen.

Saa kommer der jo foruden disse formentlige Merudgifter i Løbet af den Tid, Finansloven behandles, det, som man lige godt maa have, nemlig Tillægsbevillingsloven. I og for sig finder jeg det fuldkommen rigtigt, at man opgør Beløbene med saa vidt muligt den rigtige Størrelse paa Finansloven. Men selv om man nok saa meget gør det, nærer jeg ikke Tvivl om, at der lige godt maa blive en hel Del Poster, som naturnødvendigt senere kommer til, og som naturnødvendigt maa have deres Plads paa Tillægsbevillingsloven.

Altsaa alt taget i Betragtning maa jeg anse det for tvivlsomt, at Driftsregnskabet vil vise Balance paa det til sin Tid fremkommende Statsregnskab. Og dette vil altsaa sige, at hvis denne min Antagelse skulde blive rigtig, saa vil Forholdene vise sig at være daarligere, end de var i det sidste Finansaar under Ministeriet Neergaard, idet jo som gentagne Gange sagt dette Regnskab opgjort efter de Principper, som man nu mener at skulle anvende, efter mit Skøn netop viser Balance.

Udenfor Driftsregnskabet har man jo § 26 som hidtil. Det er — deri giver jeg den højtærede Finansminister ganske Ret — bekvemt, at Paragraffen har beholdt samme Nummer som tidligere. Der er jo i Finansloven en hel Del Ting, som er lavet om. Ministerier er slaaet i Stykker og sat sammen paa andre Leder. Det er altsaa rart, at der er noget, der har holdt. Jeg kan give den højtærede Finansminister Ret i, at det er rart, at § 26 har beholdt i alt Fald sit Nummer. Saa er Spørgsmaalet, om jeg har opfattet Stillingen rigtigt, at § 26 i Fremtiden skal opfattes som en ren og skær